

מסורת הש"ס

זכות הראויה. משילאחם מלפני העדים בחזקת מגורשת וזמה לינשא לשני: איש פלוני כהן. מעשה זה לפניו שכתב כהן לגרש את אשתו ולא קול בעיר על כך שכתב לה גט: מהו. מי מפקינן לה מיניה משום קלא שלא יאמרו גירשה והחזירה ונמלא כהן מחזיר גרושתו: תלא.

מפני הקול אכל הדבר רריך בדקיה קודם שיוציאה ממנו: דלי מצטטין קלא. אם נוכל לשמך בני העיר ולהוציאה מן הקול הזה לא תלא מצטטת: וזנהרדעא לא מצטטין קלא. לא היו נוהגין דיני העיר לשמך מפני החשד שלא יוציאו קול שמחזיקים ידי עוברי עברה דכדי אמרין להם בהגרסה: כסורא מצטטין קלא וזנהרדעא לא מצטטין קלא: דאי קרו לנתינה כתיבה. אם רגילין בעיר לקרות לנתינה כתיבה היו קול שהרי אומרי שכתב לה והאי כתב נתן הוא דהא קרו לנתינה כתיבה. ואי לא קרו לנתינה כתיבה אין זה קול ולא יחשדוהו במחזיר גרושתו שהרי לא יא קול שנתן אלא שכתב ופרסין נהי נמי דקרו לנתינה כתיבה אלא מפני כן צהי וכי לנתינה גופה מי לא קרו לה כתיבה ומאן לימא לן דהאי כתב דקא אמרי נתן הוא דלמא כתיבה בעלמא הוא: ומשנינן אי מיגליא מילתא. שרגילין בני העיר לקרות לנתינה כתיבה אע"ג דלכתיבה לחוד נמי קרו כתיבה מחמירין למחש לא קלא ואמרינן כתב ומתן קאמרי ותא מפני חשד הקול: כל קלא דכתיב נשואין כו'. אע"פ ששנינו בהגרסה: דחיישין לקלא דמתן יא שמה בעיר מקודשת לפלוני מקודשת ואסורה לינשא לאחר עד שיתן לה אותו פלוני גט ה"מ כשיא הקול קודם שתנשא לאחר אבל יא לאחר נשואין לא חיישי' ליה וזו נשואה ועומדת לכהן זה הרי ימים ואומרי ומפני שיהא עליה קול גירושין נוציאה מתחתיו הא קלא דכתב נשואין הוא: מאי תלא נמי תלא משני. אם מת כהן זה ונשאה כהן אחר תלא שהרי יא עליה קול גרושה זה כמה שנים. ופרסין והרי אתה מוציא לעז על בניו של ראשון לומר חללים הם שהרי הוציאהו מן השני שדקין אחר הדברים ונמלא אמת: אחי יומיר סמוך למיטה גרשה. הראשון לפיכך חכמים מוציאים אותה מן השני ולא אחי לאחריו קלא קמה דכדי הואיל ומראשון לא אפקיה ואין לעז: ז"ש. שהיו מחמירין בקדושת יוחסין שאוסרין אותה לעמה מפני כתיבת הגט: שמיער לה. ששחק עמה לא חיישיה שמה כל עליה: דרך טרקסמון. דרך הכנושה מחוץ ליכנס לפנים. ודומה לי שהוא לשון יוני כמו טרקסין (יומא דף נא):

כדי לחייבו במעשה. דקיימא לן אין שיראה פני הבית. ודעיל ליה דרך שער לאפקין דרך חצרות ודרך גת דלא יליף מאלו כשערי צ"מ (פסא). **בתנאי צריכה גט שני.** גמ': לבו גט. צה. פרייו"ץ בלע"ז: **גמ' שיראה שבעעלה.** ז"ש סברי אדם עושה בעילתו עצלת וזו כל כמה דלא אמר הריני בועל לשם קדושין לא אמרין לשם קדושין בעל: מה

תצא והדבר צריך בדיקה מאי צריך בדיקה דאי מיגליא מילתא דקרי אינשי מתא לנתינה כתיבה דלמא כתב ונתן קאמרי והאמר רב (שמואל) [אשין] כל קלא דכתב נישואין לא חיישין ליה. פי' ואע"ג דאמרין בפירוק דלקמן (פסא): דחיישי' לקלא ה"מ קלא דקמי נישואין כדנתן (שם) יצא שמה בעיר מקודשת הרי זו מקודשת ואסורה לינשא עד שיתן לה אותו פלוני גט אבל לאחר נשואין לא חיישין וזו נשואה ועומדת היא והכי אמר תצא ומתן מאי תצא דאמר שמואל משני שאם מת כהן זה ונשאה כהן אחר תלא שהרי יצא עליה קול גרושה זה כמה שנים ופרסין והרי אתה מוציא לעז על בניו של ראשון שיואמר חללים הם שהרי אצטטת אתה הוציאהו מן השני שדקין אחר הדברים ונמלא אמת מחמירין בדיקה לה משיב ולא מקפת לה מראשון אתו למימר סמוך למיטה גירשה הראשון ולפיכך הוציאהו מן השני ולא אחי לאחריו קלא קמה הואיל ולא אפקיה מראשון: **בתנאי** המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק: ב"ש אינה צריכה ממנו גט שני ובה"א צריכה ממנו גט שני אימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומורדים בנתגרשה מן הצריכה ממנו גט שני מפני שאין לבו גט בה: כנסה בגט קרד תצא מזה ומה וכל הדברים האלו בה: גט קרד הכל משלימים עליו דברי בן גמ': עקיבא אומר אין משלימים עליו אלא קרדי' הראשון להעיד במקום אחר: איתור גט קרד

הזורק פרק שמיני גיטין

לא כל הימנו לאבד וכו' שני. ואם תאמר לרז אלא דר אהבה דמוקי לה בשניסא מה שפירש בקונטרס משום חששא דקנוניא מה קנוניא שייך דמיון דנישאת לשני לא מלי להחזירה דתלא מזה ומזה וי"ל דפעמים דלין הצעל שם על לבו שאסור להחזירה ועושה קנוניא: **ובנהרדעא לא מבטלי קלא.**

אפילו ע"י עדים והא דאמרין בחזקת הבתים (ב"ב דף נב.) וצ"פ שני דכמוצות (דף כו: וס) גבי מעלין לכהונה על פי עד אחד דמצטטין קלא תמס משום דנפסל מתרומה לעולם אבל משום דנפסל לבעלה משום גרושה אין לבעול א"כ שאני תמס דלתרומה דרגין אין לחוש אי מצטטין קלא: **דורות אחרונים ר' דוסא.** אע"ג דבאלו נערות (כמוצות דף נ:.) קאמר ר' יוחנן רבי יהודה ור' דוסא אמרו דבר אחד ^א והא קאמר ר"י גופיה ^ב צא וראה שלא כדורות כו' גם על עצמו היה קורא תגר אי נמי לאו דבר אחד ממך קאמר שלא היה מיקל כמו ר' דוסא ודכמה קומות אמרין אמרו דבר אחד אע"פ שאין שוין: **ובי מה עשה דה ערבי זה.** לרבותא נקט דאפילו ערביים שטופין

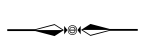
בזימה כדאמרין צ"פ דקדושין (דף מט:.) קצין וזות ירדו לעולם ט' נטלו ערביים ואחת לכל העולם אפי"ה ליכא למיחש: **מרבקסמון.** לשון שער כמו טרוקין גלי (ברכות דף כח.) ובערו"ץ פי' טרקסמון מין ירק דנמשני' חשיב ירק ששמו טרקסמון וזה לומר דרך שמניסין ירק שפטור ממעשר ואין נראה דא"כ הל"ל ירק סתם ועוד ז"ע דנמשניות אם ירק טרקסמון פטור אפילו מדרבנן: **דרך גת דבר** דפוסין מן המעשר. היינו דווקא חכילת ערבי אכל אכילת קצב אסורה ^א כדאמר רבי אושעיא (פסחים דף טז.) מערים אדם על תבואתו ומכניה בזמן שלה כדי שמהא בזמנו אוכלת ופטורה מן המעשר ^ב ואכילת בתמה אכילת ערבי ^ג הוא כדנתן (פסא פ"א מ"ו) מאכילין לבהמה ולחיה ולעוף עד שיממרח בכי: **ורבי יוחנן אמר אפי"ו חצר קובעת.** וא"ר ור' ינאי היכי פליג עליה והא כמה תנאי אית להו דחצר קובעת כהאור דלימית כפ' ינאי דופן (נה דמ:) אז וי' היא חצר שקובעת למעשר רבי ישמעאל אומר שהכלים נשמרים לתוכה כו' וכן (נה דמ.) היה אוכל באשכול ויכנס ביה לחצר ר"א אומר יגמור ור' יהושע אומר לא יגמור ^א וי"ל דרבי ינאי מוקי להו מדרבנן אבל מה"מ רריך שיראה פני הבית אבל

אין לתוך דהא דחצר קובעת היינו דנענין שיצא דרך חצר לבית אבל חצר לצד אינה קובעת אפי' מדרבנן דהא דהיה אוכל באשכול משמע דחצר קובעת בלא בית ^א וכן כנמס משני' ועוד הקשה ה"ר אלחנן דהא דבסוף פ' ינאי דופן (נה דמ:) מסיים דה הכי ר' יהודה אומר שמי חצרות זו לפניו מזה הפנימית חציבת והמחיצה פטורה ואי צריך להציא לבית פשיטא דלעולם לא יתחייב עד שיכניס דרך פנימית כי דרך חיצונה לצדה לא יוכל לצא:

בית אובלת, כיצד האשה שאמרה נשבעתי וטעורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשבעת והיא אומרת טעורה אני אינה אוכלת, כנס' עדות (שם). דרך טרקסמון. דרך שער הנצר והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מילתו בכדי בשעה (ב"ב פ"ג) מותרים במעשר. מן המורה, אכל אכילת קצב אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. פתח כנסת ויציאה (שם) סיכנו דרך הפתח שאם פני הבית ולא דרך גתו וקרישיות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ומת לוי וגו' משנה שנגמל לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדק. אפילו לאחר זמן (קדושין שם). מחלוקת. ז"ש ויהי כנגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק, למצרי לה ז"ש גט שני, בשראה שנבעלה. אבל לא רואה לא חיישין (לעיל ע"ג).

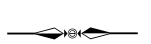
עין משפט גר מוצה

בא מ"י פ"ח מהל' גירושין הלכה א' סמך עשין כ טור ש"ע אה"ע סימן קמ"ב סעיף א' וסימן ו סעיף א' ב"ב ב" טו"ש פ"ח אה"ע סי' ו סעיף ד' ג' ג' מ"י פ"י שם הלכה ב' [וי"ו] מהל' אסורי ביאה הי"ט סמך שם טו"ש פ"ח אה"ע סימן מו סעיף ח וסימן ו סעיף ג' נא ד מ"י פ"יו מהל' אסורי ביאה הלכה יט טו"ש פ"ח אה"ע סימן ו סעיף ג' ה' [נמ"י] פ"ג מהל' מעשר הי"ד פ"ד שם ה"א ש"ע יו"ד סי' שלם סעיף פג: ג' ו מ"י פ"ג מהל' מעשר הלכה ג' ופ"ד הלכה ז סמך עשין קלה טו"ש פ"ד סימן שלם סעיף פג: ג' ז מ"י פ"י מהלכות גירושין הלכה יח סמך עשין כ טור ש"ע אה"ע סימן קמט סעיף א':

תורה אור השלם

1. ואמרת לפניי אלהיו בערתי הקדש מן הצדקה וגם נתתיו ללוי והרי ליתום ולאלמנה בכל מקוה אשר צויתני ועברתי ממצותך לא אבדתי:
2. כי תבנה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת העומר ותתתה ללוי לצד ליתום ולאלמנה ואכלו בבתיך ושבוע: דברים כו ב'

מובן רש"י

כל קלא דכתב נישואין. כל קול שולא על האשה מעשיא ולא יא עליה קול קודם נשואין. כגון אם חיישין ליה. כגון אם נישאת לבסוף ואלא עליה קול שיראה פניו או גרושה לא מפיקין לה מיניה אלא עדות כזוהי וזו נשואה ועומדת היא (קדושין פ"ג ובע"ז יבמות צב.) אז: יסמ היום ואח"כ יא קול שיראה פניו ונאמרה לאחרי קודם נשואין. לא חיישין ליה לאסרה על בעלה ולא להאכיל על בעלה הקול, שמה אמת מתיקה גט מלאכת אסורה על זה דמחוקת לקלא ומלא זה בועל אשת איש וקיימא לן כשם שאסורה לבעול אסורה לבעול (קדושין פ"ג) שבויה. גט כהן, אובלת בחורמה. לא מחזיקין לה בחזקת בעולה לפסול לה